

ΑΝΑΛΦΑΒΗΤΙΣΜΟΣ

Ἡ δημοσία συγκέντρωση πὸν ὁργάνωσε ἡ διδασκαλικὴ δημοσπονδία μᾶς ἔφερε πάλι μπροστὰ στὰ μάτια μας τὴν ἀμύθητη πληγὴ πὸν μαστίζει τὴ φυλὴ μας, τὴν **ἀγραμματοσύνη**. Καὶ ἕνας ἕνας οἱ διμλητὲς παρουσίασαν ὅλες τὶς φοβερὲς συνέπειες τῆς ἀδιαφορίας τοῦ κράτους γιὰ τὸ ζωτικώτερο ἀπ' ὅλα τὰ προβλήματα πὸν ἔχομε ν' ἀντικρούσομε.

Οἱ συνέπειες αὐτὲς βιβαίνονται ἰδιαίτερα ἐμῶς εἰς γονεῖς, ὅπως φάνηκε ἀπὸ ὅσα ἀνέφερε ὁ διεκδικητὴς τοῦ Παιγωγικοῦ Ἰδρυάτου κ. Α. Δοξιάδης ἀπὸ τὴν πείρα πὸν τοῦ ἔδωσε ἡ ἐπικοινωνία μὲ τὶς γονεῖς κατὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ. Τὰ 99 ἑκατοστὰ τῶν παιδιῶν ποὺ πάσχουν ἀπὸ διάφορες ἀρρώστειες, πὸν τοὺς ἐμποδίζουν τὴ φυσιολογικὴ τους ἀνάπτυξη ἢ πὸν τὰ στέλλουν πρόωρα στὸν ἄλλον κόσμον, ἔχουν μητέρες ἀγράμματοι. Ὡς τόσο ὅλα αὐτὰ ἀφίνουν ἀδιάφορο τὸ κράτος πὸν δὲν ἔχει παρὰ μιὰ σκέψη καὶ μιὰ φροντίδα, φαινομενικὰ τοῦλάχιστο: **οἰκονομίες**.

Ἐπιτροπὲς οἰκονομῶν ἀπὸ διῶ, περιορισμοὶ μισθῶν ἀπὸ κεῖ, ἐλάττωσις προσωπικοῦ κτλ. κτλ. Καὶ ὅμως δὲ σκέφθησαν ὅραγε ποτὲ τὴ τεράστια σπατάλη οἰκονομικὴ ἀντιπροσωπεύει ἡ σπατάλη τῶν ἀνθρώπων ὑπάρξεων;

Κόπτονται οἱ ἠθικολόγοι ὅταν γίνεται λόγος κὶ ἀπὸ τοὺς ἐπιστήμους ἀκόμα, γιὰ τὸν περιορισμὸ τῶν γεννήσεων καὶ προβλέπουν τὴν καταστροφὴ τῆς ἀνθρωπότητας ἀπὸ τὴν προϊούσα ἐλάττωσις τοῦ πληθυσμοῦ στὶς χῶρες ὅπου ἐφαρμόζεται τὸ δόγμα τοῦ νεομαλθουσιανισμοῦ καὶ δὲν ἀφίνονται νὰ γεννηθοῦν παρὰ ὅσα παιδιὰ θὰ μπορέσουν νὰ μεγαλώσουν μέσα σὲ εὐνοϊκὲς συνθήκες. Κὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ κανένας δὲν κόπτεται γιὰ τὴν ἐγκληματικὴ ἀδιαφορία γιὰ τὴν ζωὴ τῶν παιδιῶν τοῦ ἥρθαν ἐπὶ τέλους στὸν κόσμον.

Τὶ ἀντιπροσωπεύει ἕνα παιδί ἡλικίας ἔξι χρόνων, ἂς ἐποθέσομε, σὲ οἰκονομικὴ, σωματικὴ, ψυχικὴ δαπάνη τῶν γονεῶν του, καὶ πρὸ πάντων τῆς μίνας του; Ἄν ἡ μίνα αὐτὴ ἦται ἐργασία, σημαίνει σήμερον μὲ τὶς ἡθελίες κοινωνικὲς μᾶς συνθήκες 99 οἱο ἐγκατάλειψη τῆς δουλειᾶς τῆς ἔπειτα ἀπὸ τὴ γέννησι τοῦ παιδιοῦ. Πρώτη σπατάλη. Κὶ ἀπ' αὐτὴ δὲ ζημιώνεται μονάχα ἡ ἴδου, ἀλλὰ καὶ ἡ ἔθνικὴ οἰκονομία γενικὰ πὸν χάνει τὴν ἀπόδοσις τῆς ἐμπειρίας ἐργασίας πὸν θὰ τὴν ἀντικαταστήσει μιὰ ἄλλη ἀπειρία ἀκόμα. Ἐπειτα ἡ δαπάνη γιὰ τὴ συντήρησίν του γὰ νὰ μεγαλώσει αὐτὸ τὸ παιδί ὅσο νὰ φτάσει σὴντὴ τὴν ἡλικία τῶν ἔξι χρόνων. Ἐξὶ χρόνια ἀπορρόφηση ὅλων σχεδὸν τῶν ζωτικῶν δυνάμεων τῆς φτωχῆς μίνας καὶ μεγάλου μέρους τοῦ φτωχοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς οἰκογένειας.

Κὶ ὅλοι αὐτοὶ οἱ κόποι καὶ τὰ ἔξοδα γὰ νὰ σχηματιστῇ ἕνα μικρὸ ἀνθρώπινο κεφάλαιο, ἕνα παιδάκι.

Κεφάλαιο ὅμως πολυτιμώτερον γιὰ τοὺς γονεῖς του ἀπὸ ὅλους τοὺς θησαυροὺς τοῦ κόσμου, κεφάλαιο πολῦτιμο καὶ γιὰ τὴν κοινωνία.

Ἐπειτα ξαφνικὰ ἀπὸ τὴν ἀμορφωσιά τῆς μίνας, ἀπὸ τὴν ἀγραμματοσύνη τῆς — ὅπως μᾶς βεβαίωνει ὁ κ. Δοξιάδης — τὸ μικρὸ αὐτὸ κεφάλαιο χάνεται.

Χαμένοι οἱ κόποι, χαμένη ἡ στοργή, ἡ δουλειά, τὰ ξενύχτια, ὅ,τι ξόδεψε ἀπὸ τὴ ζωὴ τῆς ἢ φτωχὴ γονιμοῦλα γὰ νὰ μεγαλώσει αὐτὸ τὸ παιδί. Μιὰ ζωοῦλα χαμένη, μιὰ ἄλλη ζωὴ συντομιμένη.

Καὶ ἡ πολιτεία χάνει κὶ αὐτὴ μιὰν ἐλπίδα πὸν εἶχε προχωρήσει στὴν πραγματοποίησίν της — ἕναν αὐθιγὸν πολίτη.

Ποιὰ εἶναι ἡ οἰκονομία καὶ ποιὰ ἡ σπατάλη; Τὸ νὰ κόψεις δυὸ φωρομισθούς γιὰ οἰκονομία ἢ νὰ χτίσεις

σκολειά ἀνθρωπινὰ καὶ νὰ δώσεις πρὸ πάντων ἓνα ζεστό φῶς ἐπὶ τὰ παιδιά τοῦ σχολείου γιὰ νὰ τὰ τραβήξεις ἀπὸ τὸ ξεροστάσιο, ὅπου τὰ στέλνει ἡ πείνα γιὰ νὰ βροῦν τὴν ἀρρώστια καὶ τὸ θάνατο; Νὰ περιορίσεις τοὺς ὑπάλληλους ἢ νὰ συμπληρώσεις τὶς ὑπηρεσίες μὲ ἀνθρώπους ἰκανοὺς γιὰ νὰ καταπολεμήσεις στὴν ρίζα τῆς τὴν ἀγραμματοσύνης; Νὰ ἀφήσεις τὴ γυναίκα σὸ σκοτάδι τὸ διανοητικὸ γιὰ νὰ φέρει μεθαύριο νὰ τῆς πεθαίνουν γραμμὴ τὰ παιδιά τῆς ἢ νὰ ξοδεύεις γιὰ νὰ μετεκπαιδεύεις τὴν ἀγράμματη χωριάτισσα καὶ νὰ σώσεις ἔτσι ἓνα δλόκληρο πλῆθος;

Αυστηρῶς ὅμως οἱ διάφορες Ἑλληνικὲς κυβερνήσεις ἐνδιαφέρθηκαν πάντα κυρίως γιὰ ἓνα πράγμα: πῶς νὰ στερεωθοῦν στὴν ἐξουσία. Κι' ὅταν παρουσιάζονται τώρα οἱ οργανωμένοι δάσκαλοι καὶ βγάζουν στὴ μέση τὰ χάλια μας, καὶ ξεσκεπάζουν τὴν τρομαχτικὴ ἀναλογία τοῦ ἀναλφabetισμοῦ μας καὶ ζητοῦν νὰ διορθωθῇ τὸ κακὸ καὶ προτείνουν μέτρα ἀποτελεσματικά, τοὺς λέγουν: "Αὐτὸ! Τὶ σχέση ἔχετε σεῖς μὲ τὸν ἀναλφabetισμό καὶ τὴν ἐκπαίδευση; Ἐῴσατε ὑπάλληλοι ἄρα σκλάβοι μὲ δεμένο τὸ στόμα. Κι' ἂν πεθαίνουν τὰ παιδιά ἀπὸ τὴν ἀμορφωσιά τῶν μητέρων αὐτό, δὲν εἶναι δική σας δουλειὰ νὰ τὸ ξετάσετε."

Μονάχα ἐγὼ τὸ κράτος ἔχω δικαίωμα νὰ φροντίζω ἢ νὰ διαφορῶ γιὰ τὴ σωματικὴ καὶ πνευματικὴ ζωὴ τῆς φυλῆς. Μεταβολή!

Αὔ. Θ.